

fat i Scene. En 4—500 Drenge — der var ogsaa enkelte Piger, men de fleste vare Drenge — ledsagede af voksne Socialister drog gennem Gaderne pibende og syngende den da bekendte Sang: Med med Estrup — mærkværdig nok uden at Politiet kom til Stede og spredte dem. Det var en Skandale uden Lige, og det var sandelig det socialistiske Parti, der satte det igennem. Jeg ved ganske vist, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) hører til de moderateste Socialister, men naar han hører til de moderateste, saa kunne De selv tænke Dem, hvorledes de andre ere. Hermed lader jeg det ærede Medlem forelsøbig være i Fred, vi komme jo ellers godt ud af det sammen, men saa snart der raabes paa en uretfærdig Behandling i Armeen, vil jeg hver Gang tage Ordet for at kunne gendrive det, thi naar det ikke modsiges, kommer det let til at gaa for en Sandhed. Bevis Deres Beskyldninger, saa skal jeg ved min Afdeling være den første til med Strengthed at tugte, men kom ikke med Beskyldninger, som ere falske, for ikke at bruge et strengere Udtryk.

Jeg vil saa gaa fra dette mindre morsomme Tema til et, som det maaske for mange er lige saa kedeligt at høre paa, men som jeg dog, da jeg har Ordet, vil sige et Par Ord om. Ved at høre Forhandlingerne her i Tinget fra den første Dag, vi samledes, til Dato, har jeg faaet det Indtryk, at der just ikke er meget lyse Udsigter til at kunne komme til et Forlig. Gamle, mere veltjente Rigsdagsmænd end jeg have sagt til mig: Det skal du ikke bryde dig om; det kommer imod Hældningen, imod Slutningen, saa blive Folk mere modtagelige! Det kan jo være, men saa slutter jeg mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reiß), at det vilde være heldigt, om man dog kunde se Spiren til et Forlig paa et tidligere Stadium, at det ikke skal gaa som sidste Aar, at vi sidde i Marts lige til April og arbejde Lovforslag hurtig igennem, som ganske vist derved blive udsatte for at blive mindre nøjagtig behandlede. Det gaar jo her som saa ofte i Livet, naar man ser to forhandlende Parter, f. Eks. ved en Forhandling om Salg eller Mageffikste. Naar man da staar ganske stille og hører paa deres Forhandling, kan man ved

at se og høre rigtig tit faa et Indtryk af, hvilken Part der helst vil have Forhandlingen bragt til et Resultat, derved nemlig, at man ser, hvem af dem der mere vil nærme sig til det Punkt, hvor der kan være Tale om Forlig, end Modparten. I det jeg har været Tilstuer ved Forhandlingen mellem Højre og det forhandlende Venstre, har jeg faaet det Indblik, at Højre har vovet sig meget længere frem, har strakt Haanden længere ud end det forhandlende Venstre. Og jeg vil sige paa Forhaand, at hvis det gentager sig i Aar, kan jeg ikke være med paa den Vej. Nej, lad os være enige om, at den, som fra Begyndelsen af har fremkaldt det Uføre, hvori vi ere, og som jeg af ganske Hjerte ønske at komme ud af, ogsaa maa være den, der gør det største og vigtigste Skridt, i alt Fald lige saa stort et Skridt som de andre, der ere komne uforstyldt ind derti. Jeg mener altsaa, at da det ikke er Højre, der har haft Skylden fra Begyndelsen, men Visnepolitikken, som har bragt Ministeriet og Højre og navnlig Ministeriet i den Nødvendighed at maatte ty til de Midler, som have maattet anvendes, saa lad det forhandlende Venstre, som nu er kommet til bedre Indsigt, i alt Fald gaa lige saa langt som Højre, saa kunne vi faae Forlig, men ellers kan jeg ikke gaa med til Forlig, som jeg i øvrigt af ganske Hjerte ønske at faa i Stand. Jeg skal strække mig saa vidt som muligt, men ikke et Skridt videre end det forhandlende Venstre. Hermed skal jeg ønske, at den Finanslov, der skal behandles her, maa kunne komme igennem som en paa ordinær Maade vedtagen Finanslov.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for 3dje Gang. Dertil kræves Tingets Samtykke. Forlanges der Afstemning? (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Lutein: Det er kun nogle ganske faa Dringer, hvormed jeg skal trætte det ærede Ting. Der er nemlig faldet nogle Udtalelser, som jeg er nødt til at svare paa. Jeg maa begynde med at give den ærede Finansminister Ret, naar han paafødd, at han ikke havde foreslaaet Told paa